

РЕШЕНИЕ

№ 236

гр. София , 21.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание на втори февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Анелия Цанова
Членове:	Христо Лазаров Николай Метанов

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева като разгледа докладваното от Николай Метанов Въззивно търговско дело № 20201001002421 по описа за 2020 година

Производството е по чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх.№56471 от 19.06.2020г. по описа на Софийски градски съд на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК 831642181, и въззивна жалба вх. № 60421 от 26.06.2020г. по описа на Софийски градски съд на „ЕЙЧ ДИ МЕДИЯ“ ЕООД, ЕИК 200439586, и двете срещу решение № 706 от 13.05.2020г., постановено по гр.д.№2725/2018г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI-19 състав, в частта, с която „Българска Телекомуникационна Компания“ ЕАД, с ЕИК 831642181, на осн. чл.95 ЗАПСП е осъдено да заплати на „Музикаутор“, рег. по ф.д. № 18208/1992 година на СГС, Булстат 831005050:

- сумата от **6 000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени вреди поради нарушаване правата на авторите на музиката и текста на включените музикални произведения в излъчения на 01.08.2018 г. по „Виваком Арена“ филм „Ескобар - Изгубеният рай“, ведно със законна лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на исковата молба - 21.12.2018г.до окончателното заплащане, както следва:

1. Ампарито („Amparito“) с автор на музиката и текста Очоа Кампо (Сатро Очоа) член на колумбийското дружество САЙКО (SAYCO) - 500 лв. за музиката и 500 лв. за текста, свързан с него;

2. Ел 17 а Сан Лазаро („El 17 a San Lazaro“) с автор на музиката Тереро Родригез (Dominguez Теггего) - член на испанското дружество СГАЕ (SGAE) и Замора Гонзалес (Gonzalez Zatora) - член на испанското дружество СГАЕ (SGAE) и автори на текста към същата музика Тереро Родригез (Dominguez Теггего)-член на испанското дружество СГАЕ (SGAE) и Замора Гонзалес (Gonzalez Zamora)-член на испанското дружество СГАЕ (SGAE) - 500 лв. за музиката и 500 лв. за текста, свързан с него

3. Се фуе ми амор („Se fue mi amor“) с автор на музиката и текста Райес Лопез (Reyes Lopez) - член на американското дружество АСКАП (ASCAP) 500 лв. за музиката и 500 лв. за текста, свързан с него;

4.Дио коме ти амо („Dio come ti amo“) с автор на музиката и текста Доменико Модуньо (Modugno Domenico) - член на италианското дружество СИАЕ (SIAE) 500 лв. за музиката и 500 лв. за текста, свързан с него ;

5. Пате лого („Pathe Logo“) с автор на музиката и текста Стефан Грациано (Graziano Stephen) член на американското дружество Би Ем Ай (BMI) - 500 лв. за музиката;

6. Даун ат да найтклуб („Down at the nightclub“) с автор на музиката и текста Робърт Йелинек (Jelinek Robert)-член на шведското дружество СТИМ (STIM) - 500 лв. за музиката;

7. Кумбиа Коломбиана Ф („Cumbia Colombiana F“) с автор на музиката Габриел Монтес (Gabriel Motes)-член на германското дружество ГЕМА (GEMA) - 500 лв. за музиката;

8. Парадайз Лост („Paradise lost Score“) с автор на музиката Фреди Шайн Фийлд (Freddy Sheinfeld) - член на американското дружество АСКАП (ASCAP)- - 500 лв. за музиката, **и на основание чл.78, ал.8 ГПК сумата от 2 035, 46 лв. - разноси по делото,** съразмерно на уважената част на исковете, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

Въззивникът „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК 831642181, поддържа, че обжалваното решение е неправилно, като е необосновано и е постановено при неправилно прилагане на материалноправните разпоредби, по подробно изложени съображения, като иска отмяната му и постановяване на решение, с което да бъдат отхвърлени изцяло предявените искове от „Музикаутор“, а като последица от евентуалното уважаване на жалбата решението да бъде отменено и в частта за разноските.

Въззивникът „ЕЙЧ ДИ МЕДИЯ“ ЕООД, ЕИК 200439586 - трето лице помагач на страната на ответника, поддържа, че обжалваното решение е недопустимо, неправилно, като постановено при неправилно прилагане на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на производствените правила и за необосновано, по подробно изложени аргументи, като иска отмяната му и постановяване на решение, с което да

бъдат отхвърлени изцяло предявените иски от „Музикаутор“.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК Сдружение „Музикаутор“, ЕИК 831005050, е представило отговори на въззивните жалби, в които поддържа становището за неоснователност на същите, съответно за правилност на решението в обжалваната му част, и претендира направените разноски, включително и хонорар за един адвокат.

Софийският апелативен съд, за да се произнесе, съобрази следното:

Сдружение с нестопанска цел „Музикаутор“, ЕИК 831005050, е предявило срещу „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК 831642181, кумулативно обективно съединени иски с правно основание чл.95а, вр. с чл.95 от Закона за авторското право и сродните му права /ЗАПСП/, с които претендира :

- сумата от 9 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени вреди поради нарушаване на правата на автори на музика и текст - членове на сродните дружества за колективно управление на права, представлявани на територията на Република България от сдружение МУЗИКАУТОР върху всяко от произведенията, посредством предаването на всяко от тези произведения на 01.08.2018г. като част от филма „Ескобар - Изгубеният рай“ („Escobar Paradise Lost“) без надлежно отстъпени авторски права и дължимо за всяко от тях, а именно: по 500 лв. за музиката и по 500 лв. за текста (литературното произведение), свързан с музиката както следва:

1.Пате лого („Pathe Logo“) с автор на музиката и текста Стефан Грациано (Graziano Stephen), член на американското дружество Би Ем Ай (BMI).

2.Ампарито („Amparito“) с автор на музиката и текста Очоа Кампо (Campo Ochoa) член на колумбийското дружество САЙКО (SAYCO) .

3. Ел 17 а Сан Лазаро („El 17 a San Lazaro“) с автори на музиката:

- Тереро Родригез (Dominquez Terrero) - член на испанското дружество СГАЕ (SGAE);

- Замора Гонзалес (Gonzalez Zamora) - член на испанското дружество СГАЕ (SGAE);

и автори на текста към същата музика

- Тереро Родригез (Dominquez Terrero) - член на испанското дружество СГАЕ (SGAE);

- Замора Гонзалес (Gonzalez Zamora) - член на испанското дружество СГАЕ (SGAE).

4. Се фье ми амор („Se fue mi amor“) с автор на музиката и текста Рейес Лопез (Reyes Lopez), член на американското дружество АСКАП (ASCAP);

5. Кумбиа Коломбиана Ф („Cumbia Colombiana F“) с автор на музиката и текста Габриел Монтеc (Gabriel Montes) - член на германското дружество ГЕМА (GEMA);

6. Хепи бъртдей ту ю (Happy Birthday to you) с автор на музиката и текста Милдред Хил - член на америсканското дружество АСКАП (ASCAP);

7. Дио коме ти амо („Dio come ti amo“) с автор на музиката и текста Доменико Модуньо (Modugno Domenico) член на италианското дружество СИАЕ (SIAE);

8. Парадайз Лост („Paradise lost Score“) с автор на музиката и текста Фреди Шайн Фийлд (Freddy Sheinfeld) - член на американското дружество АСКАП (ASCAP);

9. Даун ат да найтклуб („Down at the nightclub“) - с автор на музиката и текста Робърт Йелинек (Jelinek Robert) - член на шведското дружество СТИМ (STIM):

ведно със законната лихва върху цялата сума, считано от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане, както и всички съдебно - деловодни разноси, включително и хонорар за един адвокат.

Ищецът твърди, че „Българска Телекомуникационна Компания“ ЕАД притежава регистрация за разпространение чрез кабел и сателит на програма с търговско наименование „Виваком Арена“ (Vivacom Arena) и специализиран филмов профил, която се разпространява по кабел и сателит, съгласно решение № РД-05-83/11.07.2017г. на Съвета за електронни медии, за което му е издадено и удостоверение за регистрация № ЛРР-02-4-155-01/2017г. от Съвета за електронни медии, видно от публичния регистър на СЕМ.

В случая, в програма с търговско наименование „Виваком Арена“ е включен и публично използван филмът Ескобар - Изгубеният рай (Escobar - Paradise Lost), като част от тази програма, и е показан на 01.08.2018г. в часовия диапазон 20:00 - 22:00 часа, като по този начин е осъществено и предаването по кабел на включените в него музикални произведения, посочени в искането до съда, но без надлежно отстъпени за това права.

По този начин ответното дружество използвало публично посочените музикални произведения по смисъла на чл.18, ал.2, т.5, предл. 1-во ЗАПСП посредством предаването им по кабел като част от горепосочения филм, в който те са включени, без да има отстъпени за това авторски права, съгласно изискванията на ЗАПСП и без да заплати дължимите за това използване възнаграждения за авторски права, в резултат на което е причинило вреди под формата на пропуснати ползи на описаните правоносители, представлявани в Република България от сдружение МУЗИКАУТОР.

В отговора на исковата молба „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК 831642181, е оспорило предявените искове, като недопустими, евентуално неоснователни, по подробно изложени съображения.

С определение 04.06.2019г. „ЕЙЧ ДИ МЕДИЯ“ ЕООД, ЕИК 200439586, е конституирано, като трето лице помагач на страната на ответника, а със становище от 03.07.2019г. същото е взело становище по исковете, като поддържа, че същите са недопустими, евентуално неоснователни, по подробно изложени съображения.

. В обжалваното решение, след като е описал представените по делото доказателства и установената от тях фактическа обстановка, първоинстанционният съд е приел предявените искове за допустими, а разгледани по същество за частично основателни, по следните съображения:

Правото на иск по чл.95 ЗАПСП на организациите за колективно управление на права /ОКУП/ е предвидено и в чл.94с, ал.2 ЗАПСП. В чл.94с, ал.1 ЗАПСП е посочено, че ОКУП има право да представлява освен своите членове, също така и други организации за колективно управление на права, с които има сключени договори за взаимно представителство и техните членове пред всички правораздавателни органи при защитата на поверените им за колективно управление права. Същевременно чл.95в, ал.2, изр.2 ЗАПСП предвижда, че когато предявява искове по чл.95 ЗАПСП организацията за колективно управление на права не трябва да доказват индивидуални права на управление на сродните чуждестранни организации за колективно управление на права, вписани в регистъра по чл.94г, ал.3, т.7 ЗАПСП.

Съдът е приел, че Музикаутор е легитимиран да предяви пред съда иск по чл.95 ЗАПСП за защита на нарушените авторски права върху песни, възпроизведени във филма „Ескобар-Изгубеният рай“, като е съобразил: чл.94г, ал.3, т.7 ЗАПСП; доказателствата за наличие на регистрация като организация за колективно управление на авторски права от Министерство на културата и наличието на двустранни договори с ЧОУАП; оповестяването на интернет страницата на Министерство на културата на сродните организации, с които Сдружението има договори за взаимно представителство, вкл. посочените в исковата молба - BMI, SAYCO, SGAE, ASCAP, GEMA, SIAE и STIM.

От заключенията на приетите по делото експертизи е установено, кои са музикалните произведения съдържащи се във филма „Ескобар - Изгубеният рай“ и авторите на тези произведения; в периода 11.08.2018г. - 21.12.2018г. посочените от ищеца ЧОКУАП /чуждестранни организации за управление на авторски права/ управляват правата на твърдените автори на музика и текста на процесните музикални произведения; кои от авторите са починали, както и че някои от процесните музикални произведения звучат само като инструментал, без текст и пеене.

Съдът е приел, че сочените от ищеца лица са автори на описаните в исковата молба музикални произведения, обект на авторското право по смисъла на ЗАПСП, и са членове на чуждестранните организации за колективно управление на права BMI, SAYCO, SGAE, ASCAP, GEMA, SIAE, STIM.

Ответникът, като доставчик на линейна медийна услуга чрез кабелни електронни съобщителни и спътникови мрежи на територията на страната, разпространява програма с наименование „Виваком Арена“, по която на 01.08.2018г. в диапазона 20:00 - 22:00 часа е излъчен филмът „Ескобар-Изгубеният рай“, с включени в него музикални произведения, за които не разполага с права.

Видно чл.3, ал.1, т.2 и т.4 ЗАПСП музикалните произведения и филмите са обект на авторското право. От чл.18, ал.2, т.4, т.5 и чл.15, ал.1, т.5 ЗАПСП съдът е извел извод, че авторите на музикалните произведения включени във филм /друго произведение обект на авторското право/ не загубват своето авторско право върху тези музикални произведения. При писмен договор между носителите на авторски права и продуцента, с които, ако не е уговорено друго, се смята, че авторите предоставят на продуцента за страната и за чужбина изключителното право да разпространява филма, ведно със съдържащите се в него музикалните произведения и да отстъпва права на трети лица. По делото не е представен договор между авторите на процесните музикални произведения и продуцента на филма „Ескобар-Изгубеният рай“. Приложен е договор между дистрибуторска компания, регистрирана в Лондон и „Ейч Ди Медиа“ ЕООД, оспорен от ищеца и рамков лицензионен договор между последното дружество и БТК ЕАД, респ. не се установява веригата на предоставяне на права, върху включените във филма музикални произведения. Предмет на оспореното споразумение от 06.06.2017г. са правото на лицензополучателя да ползва лицензираните езикови версии на продукта /филма Ексобар т.37/ на територията на България, като е посочено в края на договора, че страните възнамеряват да сключат подробен договор за лиценз на продукта в съответствие с настоящите стандартни условия на лицензодателя, както и други обичайни за този вид сделка, които при изпълнение ще заменят това споразумение. Преотстъпването на лиценз на предоставените права става след предварително одобрение от лицензодателя, за каквото липсват данни.

Като е излъчил публично на 01.08.2018г. филма „Ескобар-Изгубеният рай“ и съдържащите се в него музикални произведения, без да докаже, че притежава отстъпени права за разпространение и използване на музикалните произведения в него, ответникът е осъществил нарушение на авторските права на авторите на музиката и текста към нея.

Съдът е приел, че исковете подлежат на частично уважаване, а по отношение на музикалните произведения - Пате лого; Кумбиа Коломбиана Ф; Парадайз Лост и „Даун ат да найтклуб“, които са възпроизведени без текст и пеене, се дължи обезщетение единствено за музиката.

Относно размера на обезщетенията съдът е приложил чл.95а, ал.1, т.1 ЗАПСП, доколкото искът е установен по основание, но няма достатъчно данни за неговия размер. Съобразявайки чл.95, ал.3 и ал.4 ЗАПСП съдът е приел, че обезщетението следва да бъде определено в размер на минимално предвидения в закона - по 500 лв. за всеки един от авторите на процесните музикални произведения, както следва:

- по 500 лв. за музикалното произведение и 500 лв. за текста, свързан с него - общо 4 000 лв., за песните 1. Ампарито („Amparito“); 2. Ел 17 а Сан Лазаро („E1 17 a San Lazaro“); 3. Се фуе ми амор („Se fue mi amor“); 4.Дио коме ти амо („Dio come ti amo“);

- неоснователно е искането за обезщетение на авторите за неправомерно ползване на текста на музикалните произведения Пате лого („Pathe logo“), Кумбиа Коломбиана Ф „Даун ин да найтклуб“ („Down in the night club“) и Парадайз Лост, възпроизведени без текст и пеене във филма, поради което за тях се дължи обезщетение само за музиката или по 500 лв. за всяко произведение - общо 2 000 лв.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Страните не спорят по фактите установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение, а по направените от съда правни изводи, въз основа на анализа на събраните по делото доказателства, поради което относно правилно установената фактическа обстановка по правния спор между страните настоящата съдебна инстанция препраща към мотивите на първоинстанционния съд, на основание чл.272 ГПК.

Във въззивното производство не са представени и приети нови доказателства, които да водят до промяна на установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка.

Софийският апелативен съд, в изпълнение на правомощията си по чл.269 ГПК, след като извърши служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съобразно посочените от жалбоподателя основания за неправилност на първоинстанционния акт, прие следното:

Въззивните жалби са допустими - подадени са в срока по чл.259, ал.1 ГПК от легитимирани страни в процеса, имащи правен интерес от обжалване, и са насочена срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Първоинстанционното решение, като постановено от законен съдебен състав, в изискващата се от закона писмена форма, в рамките на правораздавателните правомощия на съда и съобразено с твърденията на ищеца в исковата му молба относно обстоятелствата, на които се основава иска, и търсената защита, е валидно и допустимо.

Неоснователни са възраженията за недопустимост на обжалваното решение, основано на твърдения за недопустимост на предявените искове и липса на процесуална легитимация на ищеца.

От доказателствата по делото се установява, че ищецът - Сдружение с нестопанска цел за извършване на дейност в частна полза „Музикаутор“, ЕИК 831005050, е надлежно регистрирана организация по смисъла на чл. 40б, ал. 1 ЗАПСП /ред. ДВ

бр.14/20.02.2015 г./, съответно чл. 94б ЗАПСП, вр. § 24, ал.1 ПЗР на ЗАПСП /ред. ДВ бр.28/29.03.2018г./. Сдружението е вписано като организация за колективно управление на права в регистъра на Министерството на културата под № 1/13.01.1994г. и пререгистрирано със заповед на министъра на културата съобразно удостоверение за регистрация № 62-00-0152/27.10.2011г. и удостоверение № У-62/05.09.2014г. В случая, активната процесуална легитимация на СНЦ „Музикаутор“ не изисква установяване на индивидуални права на управление, съответно за защита, на техните членове, оповестени в списъка по чл.94у, ал.1, т.10, и на сродните чуждестранни организации за колективно управление на права, вписани в регистъра по чл.94г, ал.3, т.7, като в тези случаи разпоредбата на чл.26, ал.4 от Гражданския процесуален кодекс не се прилага, което следва от разпоредбата на чл.95в, ал.2, изр.2 ЗАПСП.

Приетите по делото съдебно – технически експертизи, представени на 22.05.2019г. и 28.08.2019г., са установили музикалните произведения, включени в процесния фирм, към датата на излъчването му - 11.08.2018г., авторите на същите, и организациите за колективно управление на авторски права, които управляват техните права. Представени са доказателства, подробно описани в първоинстанционното решение, че ищецът е страна по сключени двустранни договори за взаимно представителство със сродни чуждестранни организации за колективно управление на права, включени и във водения от министъра на културата публичен регистър по чл.94г ЗАПСП, а именно: BMI-действаща на територията на САЩ, Пуерто Рико и Република България; SAYCO-действаща на територията на Колумбия и Република България; SGAE- действаща на територията на Испания и Република България; ASCAP-действаща на територията на САЩ и Пуерто Рико, вкл. Американски Вирджински острови; GEMA-действаща на територията на Еермания и Република България; SIAE-действаща на територията на Италия, Ватикана, Сан Марино и Република България; STIM-действаща на територията на Швеция и Република България, които защитават авторските права на авторите на музикалните произведения, използвани в процесния фирм.

Като е съобрази горното и разпоредбите по чл.94б, чл.94г и чл.94с ЗАПСП, настоящият състав на съда приема, че посочените в исковата молба лица - носители на нарушени авторски права, са редовно представлявани от ищеца, разполагащ с необходимата процесуална легитимация да упражни защита на техните субективни материални неимуществени авторски права, предявявайки кумулативно обективно съединени осъдителни исковете с правна квалификация чл.95, вр. чл.95в, ал.1 и чл.95а, т.1 ЗАПСП, съответно обжалваното решение се явява допустимо.

Разгледани по същество, въззивните жалби са основателни.

Настоящият състав на съда не споделя изводите на градския съд за основателност на уважените искове, по следните съображения:

За да бъде уважен иск на основание чл.95, ал.1 ЗАПСП, е необходимо кумулативно да са налице следните предпоставки: 1/ да съществува обект на авторско право, подлежащ на закрила по смисъла на чл.3 ЗАПСП; 2/ ищецът да е носител на авторското право или да му е отстъпено изключително право за използване на произведение - обект на закрила; 3/срокт на закрила на авторското право да не е изтекъл; 4/ ответникът да използва или да е използвал неправомерно произведението - обект на авторско право или отстъпеното на ищеца изключително право на използване на произведението, с което е причинил на ищеца вреди, които са пряка и непосредствена последица от нарушението.

По правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса установяването на тези обстоятелства е в тежест на ищеца, което следва да бъде проведено при условията на пълно главно доказване. Липсата на една от тези кумулативни предпоставки води до неоснователност на предявеният иск.

С Решение № РД-05-83/11.07.2017г. на Съветът за електронни медии /СЕМ/, ответникът е регистриран като доставчик на линейна медийна услуга /телевизионен оператор/ за телевизионна програма с наименование „Виваком Арена“, който се разпространява чрез кабелни електронни съобщителни и спътникови мрежи.

На 01.08.2018 г. в часовия диапазон 20 - 22 часа в програмата на „Виваком Арена“ е излъчен филма „Ескобар-Изгубеният рай“. Този факт е установен от заключението приетата по делото съдебно-техническата експертиза, представена по делото на 22.05.2019г./л.285/, което съдът кредитира, като обосновано и правилно, показанията на свидетеля С. Т. и от предоставения цифров носител от СЕМ.

От доказателствата по делото се установява, че посочените в исковата молба обекти на авторското право, които ищецът твърди, че ответникът публично е използвал на 01.08.2018г. без разрешение, като част от съдържанието на филм - „Ескобар – Изгубеният рай“, излъчен по негова програма с наименование „Виваком Арена“ са :

1.Пате лого („Pathe Logo“) с автор на музиката и текста Стефан Грациано (Graziano Stephen), член на американското дружество Би Ем Ай (BMI).

2.Ампарито („Amparito“) с автор на музиката и текста Очоа Кампо (Campo Ochoa) член на колумбийското дружество САЙКО (SAYCO) .

3. Ел 17 а Сан Лазаро („El 17 a San Lazaro“) с автори на музиката:

- Тереро Родригез (Dominquez Terrero) - член на испанското дружество СГАЕ (SGAE);
- Замора Гонзалес (Gonzalez Zamora) - член на испанското дружество СГАЕ (SGAE);

и автори на текста към същата музика

• Тереро Родригез (Dominquez Terrero) - член на испанското дружество СГАЕ (SGAE);

• Замора Гонзалес (Gonzalez Zamora) - член на испанското дружество СГАЕ (SGAE).

4. Се фуе ми амор („Se fue mi amor“) с автор на музиката и текста Рейес Лопез (Reyes Lopez), член на американското дружество АСКАП (ASCAP);

5. Кумбиа Коломбиана Ф („Cumbia Colombiana F“) с автор на музиката и текста Габриел Монтес (Gabriel Montes) - член на германското дружество ГЕМА (GEMA);

6. Хепи бъртдей ту ю (Happy Birthday to you) с автор на музиката и текста Милдред Хил - член на американското дружество АСКАП (ASCAP);

7. Дио коме ти амо („Dio come ti amo“) с автор на музиката и текста Доменико Модуньо (Modugno Domenico) член на италианското дружество СИАЕ (SIAE);

8. Парадайз Лост („Paradise lost Score“) с автор на музиката и текста Фреди Шайн Фийлд (Freddy Sheinfeld) - член на американското дружество АСКАП (ASCAP);

9. Даун ат да найткаб („Down at the nightclub“) - с автор на музиката и текста Робърт Йелинек (Jelinek Robert) - член на шведското дружество СТИМ (STIM);

В този смисъл са заключенията на приетите по делото съдебно – технически експертизи, представени на 22.05.2019г. и 28.08.2019г., които съдят кредитира, като обосновани и правилни.

От изложеното следва извод, че съществуват обекти на авторско право, подлежащи на закрила по смисъла на чл.3, ал.1, т.4 ЗАПСП, вр. с чл. 3, ал.1, т.2 ЗАПС, вр. с чл.62, ал.2, предл.1 ЗАПСП.

Авторът на музикално произведение, включено в друго по вид произведение, обект на авторско право, какъвто в случая е филмът /чл.3, ал.1, т.4 ЗАПСП/, не загубва своето авторско право, което следва от анализа на разпоредбите на чл.18, ал. 2, т. 5 и т. 8 ЗАПСП, чл.15, ал. 5 ЗАПСП и чл. 62, ал.2 ЗАПСП.

С отговора на исковата молба ответникът прави възражение, че не са съобразени разпоредбите на чл.63, ал.1, вр. с чл.62, ал.2 ЗАПСП. Нормата на чл.63, ал. 1 ЗАПСП има характера на презумпция за отстъпване на изключителни права върху произведението и в своята съвкупност тези отстъпени права включват видовете и начините на ползване на произведението, посочени в чл.18, ал.2 ЗАПСП. В този смисъл е и възражението на третото лице помагач на ответника, представено по делото 03.07.2019г., където се поддържа, че обичайната практика при производството на дадено филмово заглавие, музикалните права за музикалните произведения, включени във филмовото заглавие, да се преотстъпват

ексклузивно на продуцента на съответната филмова продукция, с оглед на това да се избягва двойно, тройно и т.н. остойностяване и заплащане на музикални права от дружествата по веригата от продуцент до органи излъчваща съответното филмово заглавие.

Тези възражения са направени и с въззивните жалби, като преценени по същество, на основание чл.269, ал.1, изр.2 ГПК, според настоящият състав на съда са основателни.

В случая не се твърди самостоятелно използване на процесните музикални произведения от ответника, а публичното им използване по смисъла на чл.18, ал.2, т.5, предл.1 ЗАПСП посредством предаването им по кабел, като част от филм, поради което следва да намерят приложение разпоредбите на чл.63, ал.1 и ал.2 ЗАПСП, според които – авторите по чл.62, сключват с продуцента писмени договори, с които, ако не е уговорено друго или този закон не предвижда друго, се смята, че му предоставят както за страната, така и за чужбина изключителното право за размножаване на произведението, публичното му прожектиране, излъчването му по безжичен път или предаването и препредаването му по кабел, възпроизвеждането му върху видеоносители и тяхното разпространение, предлагането по безжичен път или по кабел на достъп на неограничен брой лица до него или до част от него по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях, както и правото да разрешава превода, дублирането и субтитрирането на текста; продуцентът дължи възнаграждение на авторите по предходния член за отстъпените права.

Ищецът не е твърди, а и не е ангажирал доказателства, че в договорите по чл.63, ал.1 ЗАПСП е уговорено друго, т.е. че изключителните правата за размножаване на произведението за страната и за чужбина не са предоставени на продуцента, поради което, след като не е оборена предвидената в закона презумпция, следва да се приеме за недоказана материалноправната легитимация на ищеца да претендира обезщетение по реда на чл.95, ал.1 ЗАПСП за авторите на музикалните произведения включени във филма „Ескобар - Изгубеният рай“, излъчен на посочената в исковата молба дата по телевизионна програма собственост на ответника, и исковете се явяват неоснователни.

В подкрепа на този извод е и заключението на приетата по делото съдебно-техническа експертиза, представена по делото на 28.08.2019г., в обстоятелствената част на което вещото лице твърди, че по информация на посоченото за контакт лице от ищеца, авторите в съответствие с диспозитивното правило на чл.63, ал.1 ЗАПСП, са предоставили на продуцента предварително правото на синхронизация и излъчване на филма, което вещото лице е потвърдило и при устното излагане на заключението си в съдебно заседание.

Неоснователно е възражението на ищеца срещу приложението на разпоредбите на чл.62 и чл.63 ЗАПСП, основано на твърдение, че в случая става въпрос за чуждестранен филм, за създаването на който се прилага правота на държавата където е произведен, а след като вече е създаден ще се прилага правото на държавата, на чиято територии използването

се е осъществило /чл.99, ал.1, т.3 ЗАПСП/. Това е така, тъй като разпоредбата на чл.99 ЗАПСП не прави такова разграничение, а в обстоятелствената част на исковата молба не са въведени твърдения обосноваващи приложението на чл.99, ал.2 ЗАПСП. В разпоредбата на чл.63, ал.1 ЗАПСП законодателят изрично е определил правата на продуцента „ако не е уговорено друго“ - „да предоставя както за страната, така и за чужбина изключителното право за размножаване на произведението, публичното му прожектиране, излъчването му по безжичен път или предаването и препредаването му по кабел“, т.е. предоставя му се изключителното право за публично използване по смисъла на чл.18, ал.2, т.5, предл.1 ЗАПСП посредством предаването по кабел, което се твърди че е осъществено от ответника, поради което възражението се явява неоснователно.

Не може да намери приложение и разпоредбата на чл.65, ал.2 ЗАПСП, според която възнагражденията за различните видове използване на произведението се дължат от съответните ползватели, какъвто е ответника по смисъла на § 2, т.6 ДР на ЗАПСП, тъй като ищецът не е доказал, че желанието на авторите е то да бъде получавано чрез организация за колективно управление на авторски права, което да е предвидено от продуцента в договорите, които сключва за използване на произведението, а и в случая се претендира обезщетение по чл.95, ал.1 ЗАПСП, а не възнаграждение по чл.65 ЗАПСП.

С отговора на исковата молба е представено заверено копие на договор № 4897 от 06.06.2017г. сключен между „Ейч Ди Медия“ ЕООД и дистрибуторската компания „Content media Corporation Limited“, London, UK, удостоверяващ според ответника правата на „Ейч Ди Медия“ ЕООД за разпространение на процесния филм на територията на Република България, чието авторство е оспорено и е открито производство по реда на чл.193 ГПК, като с решението си съдът е приел, че ответника не е доказал истинността на документа. Това обстоятелство не обосновава промяна в правните изводи на съда, тъй като не установява релевантни факти във връзка с приложението на чл.63, ал.1 ЗАПСП.

Тъй като ищецът не е материалноправно легитимиран да претендира обезщетение по реда на чл.95, ал.1 ЗАПСП за авторите на музикалните произведения включени във филма „Ескобар - Изгубеният рай“, по повод излъчването на филма на 01.08.2018г. по програма с търговско наименование „Виваком Арена“, собственост на ответника, за което се изложени мотиви по-горе, не се налага преценка за наличието на останалите кумулативно предвидени предпоставки за уважаване на исковете – изтекъл ли е срокът на закрила на авторското право; причинени ли са вреди на ищеца, чрез твърдяното нарушение на авторските права, по посочения в исковата молба начин, тъй като това не може да обоснове промяна в изводите на съда.

След като по делото не са доказани при условията на главно и пълно доказване

твърдените от ищеца нарушения на процесните авторски права, предявените иски с
правно основание чл.95, ал.1 ЗАПСП са неоснователни.

Поради несъвпадане на крайните изводи на градския и апелативния съд обжалваното решение следва да бъде отменено, в обжалваната му част, като неправилно и незаконосъобразно, и вместо него бъде постановено решение, с което в тази част исковите бъдат отхвърлени, като недоказани.

С оглед изхода на спора в настоящата съдебна инстанция ищецът следва да заплати на ответника: сумата от 300 лв. - юрисконсултско възнаграждение за въззивното производство, на основание чл.78, ал.3 и ал.8 ГПК, вр. с чл.37 ЗПП и чл.25, ал.2 от Наредбата за заплащане на правната помощ, и 120лв. – държавна такса, или общо сумата от 420лв. – разноски по въззивното производство.

По тези мотиви, и на основание чл.271, ал.1, предл.2 ГПК, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 706 от 13.05.2020г., постановено по гр.д.№2725/2018г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI-19 състав, в частта, която „Българска Телекомуникационна Компания“ ЕАД, с ЕИК 831642181, на осн. чл.95 ЗАПСП е осъдено да заплати на „Музикаутор“, рег. по ф.д. № 18208/1992 година на СГС, Булстат 831005050:

- сумата от 6 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени вреди поради нарушаване правата на авторите на музиката и текста на включените музикални произведения в излъчения на 01.08.2018 година по „Виваком Арена“ филм „Ескобар - Изгубеният рай“, ведно със законна лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на исковата молба - 21.12.2018година до окончателното заплащане, както следва:

1. Ампарито („Amparito“) с автор на музиката и текста Очоа Кампо (Сатро Ochoa) член на колумбийското дружество САЙКО (SAYCO) - 500 лв. за музиката и 500 лв. за текста, свързан с него;

2. Ел 17 а Сан Лазаро („El 17 a San Lazaro“) с автор на музиката Тереро Родригез (Dominguez Теггего) - член на испанското дружество СГАЕ (SGAE) и Замора Гонзалес (Gonzalez Затора) - член на испанското дружество СГАЕ (SGAE) и автори на текста към същата музика Тереро Родригез (Dominguez Теггего)-член на испанското дружество СГАЕ (SGAE) и Замора Гонзалес (Gonzalez Zamora)-член на испанското дружество СГАЕ (SGAE) - 500 лв. за музиката и 500 лв. за текста, свързан с него

3. Се фуе ми амор („Se fue mi amor“) с автор на музиката и текста Райес Лопез (Reyes Lopez) - член на американското дружество АСКАП (ASCAP) 500 лв. за музиката и 500 лв. за текста, свързан с него;

4. Дио коме ти амо („Dio come ti amo“) с автор на музиката и текста Доменико Модуньо (Modugno Domenico) - член на италианското дружество СИАЕ (SIAE) 500 лв. за музиката и 500 лв. за текста, свързан с него ;

5. Пате лого („Pathe Logo“) с автор на музиката и текста Стефан Грациано (Graziano Stephen) член на американското дружество Би Ем Ай (BMI) - 500 лв. за музиката;

6. Даун ат да найтклуб („Down at the nightclub“) с автор на музиката и текста Робърт Йелинек (Jelinek Robert)-член на шведското дружество СТИМ (STIM) - 500 лв. за музиката;

7. Кумбиа Коломбиана Ф („Cumbia Colombiana F“) с автор на музиката Габриел Монтес (Gabriel Motes)-член на германското дружество ГЕМА (GEMA) - 500 лв. за музиката;

8. Парадайз Лост („Paradise lost Score“) с автор на музиката Фреди Шайн Фийлд (Freddy Sheinfeld) - член на американското дружество АСКАП (ASCAP)- - 500 лв. за музиката, и на основание чл.78, ал.8 ГПК сумата от 2 035, 46 лв. - разноси по делото,

и вместо него постановява:

ОТХВЪРЛЯ предявените от СНЦ „МУЗИКАУТОР“, ЕИК 831005050, срещу „Българска Телекомуникационна Компания“ ЕАД, с ЕИК 831642181, искиове на основание чл.95 ЗАПСП, за сумата от 6 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени вреди поради нарушаване правата на авторите на музиката и текста на включените музикални произведения в излъчения на 01.08.2018 година по „Виваком Арена“ филм „Ескобар - Изгубеният рай“, ведно със законна лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на исковата молба - 21.12.2018 година до окончателното заплащане, както следва:

1. Ампарито („Amparito“) с автор на музиката и текста Очоа Кампо (Сатро Ochoa) член на колумбийското дружество САЙКО (SAYCO) - 500 лв. за музиката и 500 лв. за текста, свързан с него;

2. Ел 17 а Сан Лазаро („El 17 a San Lazaro“) с автор на музиката Тереро Родригез (Dominguez Теггего) - член на испанското дружество СГАЕ (SGAE) и Замора Гонзалес (Gonzalez Затора) - член на испанското дружество СГАЕ (SGAE) и автори на текста към същата музика Тереро Родригез (Dominguez Теггего)-член на испанското дружество СГАЕ (SGAE) и Замора Гонзалес (Gonzalez Zamora)-член на испанското дружество СГАЕ (SGAE) - 500 лв. за музиката и 500 лв. за текста, свързан с него

3. Се fue ми амор („Se fue mi amor“) с автор на музиката и текста Райес Лопез (Reyes Lopez) - член на американското дружество АСКАП (ASCAP) 500 лв. за музиката и 500 лв. за текста, свързан с него;

4. Дио коме ти амо („Dio come ti amo“) с автор на музиката и текста Доменико Модуньо (Modugno Domenico) - член на италианското дружество СИАЕ (SIAE) 500 лв. за музиката и 500 лв. за текста, свързан с него ;

5. Пате лого („Pathe Logo“) с автор на музиката и текста Стефан Грациано (Graziano Stephen) член на американското дружество Би Ем Ай (BMI) - 500 лв. за музиката;

6. Даун ат да найтклуб („Down at the nightclub“) с автор на музиката и текста Робърт Йелинек (Jelinek Robert)-член на шведското дружество СТИМ (STIM) - 500 лв. за музиката;

7. Кумбия Коломбиана Ф („Cumbia Colombiana F“) с автор на музиката Габриел Монтес (Gabriel Motes)-член на германското дружество ГЕМА (GEMA) - 500 лв. за музиката;

8. Парадайз Лост („Paradise lost Score“) с автор на музиката Фреди Шайн Фийлд (Freddy Sheinfeld) - член на американското дружество АСКАП (ASCAP)- - 500 лв. за музиката.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 и ал.8 ГПК **Сдружение с нестопанска цел „МУЗИКАУТОР“**, с ЕИК 831005050, да заплати на **„Българска Телекомуникационна Компания“ ЕАД**, с ЕИК 831642181, **сумата от 420 лв.** /четиристотин и двадесет лева/ - разноси по въззивното производство.

В останалата част решение № 706 от 13.05.2020г., постановено по гр.д.№2725/2018г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI-19 състав, е влязло в сила, на основание чл.296, т.2, предл.1 ГПК.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ответника „ЕЙЧ ДИ МЕДИЯ“ ЕООД, с ЕИК 200439586.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____